

Cheile

Nichita Stănescu

Lanțul cu chei mi-a căzut din stele în creier,
mi-au zornăit mințile de durere și de sunet.
Trupul meu tot deveni o cheie de fier,
Doamne, pentru o ușă uriașă
la al cărei lacăt nu am cum să ajung,
decât numai dacă mă ridici în brațe.
Haide, cât ești de mare, tu,
haide, cât ești tu de indiferent,
răsuțește-mă și rupe-mă
și deschide odată ușa aia!
Haide, deschide-o odată!